

Sóvári Soós Kristóf (1566–1620) evangélikus köznemes

Virágvasárnapra

Virágvasárnapra rendeltetett epistola, Philipp. 2.

Hallád-é az nagy, hatalmas, felséges király felől, az Úr Jézus Krisztus felől mit mond Szent Pál? Azt mondja, hogy egyenlő isteni felségben vagyon az ő dücsőséges menyeyi Atyjával, mindazonáltal szolgálva, annira megalázta magát, hasonlatos lévén az emberekhez és képe szerint úgy találtatott, mint egy ember, azaz minden nyomorúságokkal teljes volt, az büntől megválva, valamivel az ember teljes és rakva. Ezeknek utána nagyobb és fájdalmasb alázatosság ez lőn, hogy az keresztnék halálára is engedelmes volt: önnön maga szabad akaratja szerint minden isteni ajándékokkal rakva lévén, az szidalmas halálnak nemére is alázatos lőn, engedvén az ő menyeyi Atyjának, helyére hozta az húveknek üdvösségöket. Ne legyünk tehát magunkban felfualkodtak, mind járásunkban, öltözetünkben, szólásunkban mutassuk meg külső keresztyéni alázatosságunkat, és így Krisztus által az Atyaistennek fiai leszünk. Mert ő szent Felsége, amint hogy az alázatosságra néz, akképpen csak ezekben is lakozik; de az kevélyeknek, amint Szent Péter szól, ellene áll.

Kérded-é, micsoda az kevélység? Nem egyéb, hanem Istennek és felebarátodnak megutálása, mindenben Istennek és felebarátodnak gyalázatjára járni és sietni. Az kegyetlenek kevélyek, mert őmagokat nem szabják az Krisztus alázatosságához, ki nem kegyetlen, hanem szelíd és jóakaró volt. Ekképpen minden egyéb cégéres bűnökben gyönyörködők kevélyeknek mondatnak, mert nem tanulták meg Krisztustól az alázatosságot.

Meghallánk az regveli szent prédikációban, minemű szép énekekkel áldották még az gyermekcsék is az mi Megváltónkat, midőn számárnak hátán Jeruzsálembe méne, annak fölötte az népnek ruhákkal és zöld ágakkal mint ékesítették az ő útát, melyben a mi Urunk mely alázatosan viselte magát, megtetszik a feleletből, kivel felele az morgolódo papoknak. Nem felele negédes szóval, amint némelyek mostan szoktak szólani, ha dicsír is, úgymond, megérdemlem, jobb vagyok őnálánál. Nem azt cselekedék Krisztus, noha gyönyörködék az ő éneklésekben, de fel nem fualkodék, sőt rakva lévén kimondhatatlan alázatossággal, monda: Soha nem olvastátok-é az Irást: Az küsdedeknek és csecsszopóknak szájokból szörzöttél dicsíretet? Mintha mondaná: Isteni végezésből vagyon ez, hogy ezektől is dicsírtelessék az én nevem. Tanuljunk azért Krisztustól mind alázatosságot, és minden egyéb jószágokat, mert őbelé rekesztette az Atya minden menyeyi áldomását!

Sóvári Soós Kristóf: *Postilla, azaz episztoláknak [...] prédikációk szerint rövid magyarázatja*. Bártfa 1598 (RMNy 828); a teljes szöveg: 216–223. Újraközlés: *Régi magyar prédikációk 16–18. század. Egyetemi szöveggyűjtemény*. Szerk. SZELESTEI N. László. Szent István Társulat, Budapest 2005. 351. (Itt fentebb helyesírási módosításokkal.) A teljes szöveg: 349–352.